

Met de combinatie in de berm.....

De volgende gebeurtenis speelde zich af op een vrijdagavond, eind 1968, terugkerend van een transport naar Seedorf, beladen met 10 ton groene erwten in noodrantsendozen.....

Direct na het verlaten van de Autobahn hadden **Jantje van Helvoirt** en ik een bakkie gedaan in een wegrestaurantje. Jan pakte het stuur over en we reden in de vallende duisternis richting Nederland. Hazelünne werd gepasseerd, evenals Lingen. In die tijd reed je nog dwars door de steden en dorpen. We ouwehoerden wat en Jan had er de gang in..... Totdat ineens de oplegger rare dingen ging

doen.... De hele boel schaarde en de oplegger kwam links naast de trekker.....

Met een klap boorde de combinatie zich in de linkerberm. En passant een boom meenemend. De trekker stond haaks op de oplegger en de lampen schenen richting maan. Verbijsterd keken we elkaar aan. Nog niet beseffend dat we verschrikkelijk veel geluk hadden gehad.

Op vrijdagavond was het op die weg nogal druk. Al het vrachtverkeer vanuit Nederland

richting Denemarken en Zweden zat er op. De trekker stond halverwege op de weg, dus binnen no time was er geen doorkomen meer aan. Een eindje verderop was een cafeetje waar de politie werd gebeld. Die was er dan ook binnen 10 minuten. Niet direct om het verkeer te begeleiden, maar om een bekeuring uit te delen. Daar zijn Jan en ik maar niet op in gegaan. We lieten de politie verder hun werk doen en ik ben in het cafeetje gaan bellen naar Nederland. De Sgt vd Week in Keizersveer verwees ons naar de takeldienst in Nunspeet. Die gebeld en te horen gekregen dat we maandag de eerste waren..... Daar schoten we dus ook niets mee op.

Inmiddels was het een chaos op straat. Een file van Nordhorn tot aan het ongeval en aan de andere kant vanaf Lingen ook een flinke opstopping. Goede raad is duur.....De combinatie lag nog altijd in de berm en we moesten wat....

Een bereidwillige Zweed maakte een touw vast aan de bumper van zijn oplegger en de voorkant van onze trekker, maar dat gaf geen soelaas....De bumper begaf het en de combinatie bleef vast.....

Dan gaat bij mij een lichtje branden..... In Lingen was toentertijd een grote kazerne. Als je door dat stadje reed, zag je de aanwijzingsborden. Ik besloot te gaan liften om te kijken of er in die kazerne wellicht een takeldoos beschikbaar was. Eenmaal aangekomen bij de wacht, verwees die mij door naar een compagniesgebouw waar in de kelder een feestje aan de gang was. De parate Duits hap.....

Al snel had ik contact met een Luitenant die, nadat ik het eea had uitgelegd, een aantal soldaten bijeentrommelde. Binnen 15 minuten stond er een Faun takeldoos te draaien voor de deur en ik, tezamen met de luitenant, in een open VW 181 (opvolger van de Munga) op weg naar het ongeval.

Daar aangekomen werd de Faun in stelling gebracht. Dwars over de weg en met een stel kabels tussen beide voertuigen werd de eerste poging ondernomen....Om een lang verhaal kort te maken.

Na ettelijke pogingen, kreeg ook de bergingsFaun geen vat op ons spul , vastgezogen in de modder.....

De Luitenant zag het allemaal aan en brak de poging af. Hij overlegde even met een aantal soldaten en kwam naar ons toe om te zeggen dat de Faun naar de kazerne terug ging en er een andere oplossing gezocht ging worden.....

Heel eerlijk gezegd, Jan en ik zagen het op dat moment niet meer zo zitten. We zaten in de trekker. Buiten kwam het met bakken uit de hemel. De zwaailichten van de politie gaven alles een sinistere gloed en onze Duitse vrienden waren ook verdwenen.

Plotseling, na een half uurtje, ineens een hoop herrie buiten. Daar was de Luitenant weer en met hem stond daar ook een echte Leopard Bergingstank. Die ging er al gauw dwars voor en met standgas trok onze redder ons uit de prut. Vanzelfsprekend wilden we de Luitenant en z'n mannen bedanken, maar daar moest hij niets van hebben. NATO kamaradschaft, meine Hern. En weg waren ze weer want ze hadden een feestje.....

Nog trillend stonden Jan en ik daar. De combinatie weer op de wielen, links helemaal onder de modder, hier en daar een flinke deuk , maar rijden konden we. We lieten de Politie verbijsterd achter ons en kwamen uiteindelijk in de vroege ochtenduren in Keizersveer aan.

Daar was op maandag de debriefing van het ongeval. Ons verhaal werd welwillend aangehoord door Lucas en Schilders. Second N vd D gaf later in de bar alleen een snauw..... dat wisten we dan ook weer, verschil moest er zijn en gingen over op de orde van de dag.....